

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Győri Ítéltábla a **felperesnek** az Országos Igazságszolgáltatási Tanács Hivatala Módszertani és Jogi Képviselési Főosztály által képviselt **alperes** ellen kártérítés iránt indított perében, a Veszprém Megyei Bíróság 2009. október hó 7. napján kelt 3.P.20.861/2009/8. számú ítélete ellen a felperes 11. sorszámon előterjesztett fellebbezése folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét helybenhagyja.

Köteles a felperes 15 napon belül megfizetni az államnak az APEH Nyugat-dunántúli Regionális Igazgatóság Illeték Főosztálya felhívására 34.200 (harmincnégyezer-kettőszáz) Ft feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletével a felperes keresetét elutasította, és kötelezte arra, hogy fizessen meg 34.200 Ft feljegyzett kereseti illetéket.

Az indokolásban megállapította, hogy a felperes összesen 570.000 Ft összegű ügyvédi munkadíj megfizetése iránt fizetési meghagyás kibocsátását kérte a Győri Városi Bíróságnál Pk.54.549/2006. és Pk.54.159/2007. számon. A teljes személyes költségmentesség iránt előterjesztett kérelmeket a bíróságok mindkét eljárásban elutasították. A költségmentesség iránti kérelem elutasítását követően a felperes felhívásra sem rótta le az eljárási illetéket, ezért a bíróság a fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelmeket érdemi vizsgálat nélkül utasította el.

A felperes a keresetében kérte az alperes kötelezését a Ptk. 349. §-a alapján bírósági jogkörben okozott kár megfizetésére arra hivatkozással, hogy 570.000 Ft összegű kára keletkezett abból eredően, hogy a bíróság a teljes személyes költségmentesség iránti kérelmét jogszabálysértően utasította el.

Az elsőfokú bíróság az ítélet indokolásában mindenekelőtt kiemelte, hogy a Ptk. 349. §-a rendelkezései szerint a Ptk. 339. § (1) bekezdése alapján a bírósági jogkörben okozott kárért a felelősséget csak akkor lehet megállapítani, ha jogellenes magatartás vagy mulasztás eredményeként, azzal okozati összefüggésben keletkezett a kár, és a kár rendes jogorvoslattal nem volt elhárítható, illetőleg a károsult a kár elhárítására alkalmas rendes jogorvoslati lehetőségeket igénybe vette. A bíróság elsődlegesen azt vizsgálta, hogy történt-e az alperes részéről olyan jogellenes magatartás vagy mulasztás, amelynek eredményeként a felperesi kereseti kérelem jogalapja megállapítható lenne.

A felperes azon hivatkozása, mely szerint a személyes költségmentesség iránti kérelmét a bíróság tévesen bírálta el, nem vezethet annak megállapítására, hogy a határozat meghozatalában közreműködő bíróság vétkes magatartást tanúsított, ugyanis a bírósági munka jellegével együtt járó jogalkalmazási, - értelmezési tévedés a felróhatóság körén kívül esik.

Az elsőfokú bíróság hivatkozott a bíróságokról szóló 1972. évi IV. törvény 5. § (1) bekezdésére, mely kimondta, hogy ha a bíróság valamely ügyben hatáskörét vagy annak hiányát megállapítja, vagy az ügy érdemében határoz, ez a döntés minden más szervre kötelező. Amennyiben a fél a bírósági jogkörben okozott kár megtérítése iránti követelése jogalapjául a saját ügyében hozott - szerinte törvénytisztelő - jogerős döntés tartalmát jelöli meg, a kártérítési per bírósága nem állapíthatja meg a döntés jogellenességét, mely a Ptk. 339. § (1) bekezdése értelmében a kártérítési felelősség egyik feltétele. Ebből következően kizárt, hogy a fél jogvitájában keletkezett jogerős döntés tartalma bíróság kártérítési felelősségét eredményezze. A bíróság utalt arra is, hogy a felperes kárának bekövetkezése is kétséges, ugyanis ügyvédi díj iránti igényét a vonatkozó anyagi és eljárási jogszabályi rendelkezések figyelembe vételével érvényesítheti.

A felperes a fellebbezésében kérte, hogy az ítélet az elsőfokú ítéletet helyezze hatályon kívül, és utasítsa a bíróságot új eljárás lefolytatására.

A fellebbezés indokolásában kifogásolta, hogy a személyes költségmentesség iránti kérelmét elutasító végzést követően a bíróság nyomban meghozta a keresetet elutasító ítéletet is, továbbá eljárási illeték megfizetésére kötelezte. A felperes álláspontja szerint az eljáró bíróság nem biztosított számára jogorvoslati lehetőséget, mert meg sem várta, hogy mi az álláspontja a végzéssel kapcsolatban. Sérelmezte, hogy a bíróság a felperes keresetét arra hivatkozással utasította el, hogy a felperes nem róta le az eljárási illetéket. A megfellebbezett ítéletében a bíróság megkérdőjelezte, hogy a Ptk. 339. § és 349. §-ai alapján egyáltalán okozott-e kárt az alperes, amikor a személyes költségmentességet megtagadta. Sérelmezte, hogy az I. fokú bíróság nem jelölte meg, hogy hova kell a fellebbezést címezni, csupán azt, hogy hova kell benyújtani.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

Az ítélet az ítéletet a Pp. 256/A. (1) bekezdés f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el, és azt alaptalannak ítélte.

Az elsőfokú bíróság a per eldöntéséhez szükséges körben feltárta a bizonyítékokat, a peradatok okszerű mérlegelésével helyes tényállást állapított meg, a keresetet elutasító döntéssel az ítélet az ítéletet.

A keresetet elutasító ítéleti rendelkezés indokait az ítéletábra az alábbiak kiemelése és pontosítása mellett osztotta.

A Ptk. 349. § (1) bekezdése alapján államigazgatási jogkörben okozott kárért a felelősséget csak akkor lehet megállapítani, ha a kár rendes jogorvoslattal nem volt elhárítható, illetőleg a károsult a kár elhárítására alkalmas rendes jogorvoslati lehetőségeket igénybe vette. A (3) bekezdés e szabályokat rendeli alkalmazni a bírósági jogkörben okozott kárért való felelősségre is.

A bírósági jogkörben okozott kár megtérítésére akkor kerülhet sor, ha a kártérítésnek a Ptk. 349. § (1) és (3) bekezdésében foglalt különös és Ptk. 339. § (1) bekezdésében foglalt általános feltételei fennállnak. Az általános feltételek közül az eljáró bíró jogellenes magatartását, a kárt és a kettő közötti okozati összefüggést a károsultnak kell bizonyítania. Ennek sikere esetén a károkozó a felelősség alól akkor mentesülhet, ha felróható magatartásának a hiányát bizonyítja.

Az elsőfokú bíróság a jogellenes magatartás vizsgálata körében helyesen jutott arra a következtetésre, hogy valamely jogszabály rendelkezésének az egyes államigazgatási szervek, illetőleg a bíróságok részéről történő téves értelmezése és ezzel összefüggésben a bizonyítékok téves értelmezése önmagában felróható magatartást nem valósít meg (LB Pfv. X. 20505/1999. - BH 2000/2. sz. 55.).

A töretlen bírói gyakorlat szerint a jogértelmezési és jogalkalmazási tévedések az esetben esnek a felróhatóság körébe, ha feltűnően súlyosak, és nyilvánvalóan tévesek. Jelen esetben azonban az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a személyes költségmentesség iránti kérelem még esetlegesen téves elbírálás esetén sem vezethet annak megállapítására, hogy a határozat meghozatalában közreműködő bíróság vétkes magatartást tanúsított.

Az ítéletábra az indokolást pontosítja annyiban, hogy az elsőfokú bíróság által hivatkozott a bíróságokról szóló 1972. évi IV. törvényt a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 1997. évi LXVI. törvény (továbbiakban: Bszi.) hatályon kívül helyezte. A hivatkozott törvény 7. §-ának rendelkezéseit a Bszi 5. §-a tartalmazza, amely szerint a bíróság határozata mindenkire kötelező, ideértve azt is, ha a bíróság valamely ügyben hatáskörét vagy ennek hiányát állapítja meg.

Kiemeli az ítéletábra, hogy helytelen a fellebbezés arra történő hivatkozása, hogy az elsőfokú bíróság azért utasította el a fellebbezést, mert nem róta le az eljárási illetéket. A felperes kereseti kérelméről, a bírósági jogkörben okozott kárról a bíróság érdemben döntött.

Az ítéletábra rögzíti továbbá, hogy a megyei bíróság által 2009. október 7. napján tartott tárgyalás során a költségmentesség elutasításáról meghozott végzés - felperes előadásával ellentétben - tartalmaz jogorvoslati kioktatást, a megyei bíróság nem zárta el a felperest a fellebbezés lehetőségétől, mellyel a felperes élt is.

A fentebb kifejtettekre tekintettel az ítélőtábla a megyei bíróság ítéletét a Pp. 253.§ (2) bekezdés első fordulata alapján helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező felperes a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján köteles az államnak járó feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket megfizetni.

Győr, 2010. január 11. napján

. Világi Erzsébet a tanács
elnöke. Havasiné dr. Orbán
Mária előadó bíró. Maurer
Ádám bíró

Íf.: dr. Lajtai Nikolett
2010. január 13.